

den, der kommer til Havneanlæg paa Jyllands Vestkyst. Ærede Medlemmer af mit Parti og det radikale Parti har jo indbragt et privat Lovforslag desangaaende. Jeg skal ikke blande mig i den livlige Debat, der har fundet Sted derom, men jeg er overbevist om, og det har vi ogsaa den højt-ærede Trafikministers Ord for, at Regeringen ser fuldt saa vel som de private Forslagsstillere, hvor nødvendigt det er at komme til en ganske betydelig Udvikling med Hensyn til Fiskerihavne paa Vestkysten, og hvor i bedste Forstand økonomisk en saadan Udgift er. Altsaa, ogsaa denne Udgift, som ingenlunde bliver ringe, staar vi overfor i de kommende Aar. Det er en Udgift, vi ikke har Raad til at undlade, og den bør vi tage Hensyn til i vor Statshusholdning iøvrigt.

K. M. Klausen: Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) udtalte, at naar Socialdemokratiet vilde stemme for Finanslovsforslaget i Aar, saa han ikke, hvorfor vi ikke lige saa godt kunde have gjort det i Fjor. Det ærede Medlem overser, at der er en meget væsentlig Forskel. I Fjor sad nemlig Højre som Fler-tal i Landstinget og kunde altsaa gøre med Finansloven, hvad det vilde. Men i Aar er Stillingen saaledes, at hvis Socialdemokratiet ikke vil stemme for Finansloven, kan der blive Fare for, at Højre kan finde paa et eller andet. Det er ikke godt at vide, vi kunde maaske faa stor Strid om Finansloven. Det er for at forhindre det, at vi mener, det i Aar er nødvendigt for Socialdemokratiet at stemme for Finansloven.

Dernæst udtalte det ærede Medlem, at han haabede, vi i Fremtiden, ad Aare vilde stemme for Finanslovsforslagene, og jeg vil slutte mig til dette Haab og ogsaa haabe, at Socialdemokratiet i Fremtiden kan stemme for Finanslovsforslagene. Jeg tror nemlig, at naar det nu lykkes at gennemføre den nye Forfatning, vil Demokratiet i vort Land vinde i Kraft og Styrke, saa Finanslovsforslagene vil faa et ganske anderledes Præg end hidtil, og Socialdemokratiet da vil kunne give dem sin Stemme.

Finansministeren (Brandes): Det forekommer mig, at det vel er værd at understrege den sidste Bemærkning af den

ærede Ordfører for Socialdemokratiet (K. M. Klausen). Jeg deler ganske det ærede Medlem fra Æbeltofts (N. Neergaard) Haab, som nu er blevet bekræftet af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), om, at naar Socialdemokratiet i Aar stemmer for Finanslovsforslaget, dette dog kan være et Varsel om, at ogsaa følgende Aar vil bringe den samme Afstemning her i Salen. Det har en ganske overordentlig Betydning, naar, saaledes som det ærede Medlem fra Æbeltoft sagde, Socialdemokratiet gaar ind paa, tør jeg sige, de borgerlige Partiers Opfattelse af Finansloven, at naar man har deltaget i Arbejdet paa den, saaledes som Socialdemokratiet stærkt og med Indsigt gør, man saa ogsaa til Slutning stemmer for den.

Til det ærede Medlem fra Æbeltoft maa jeg have Lov til at gøre nogle Bemærkninger. Jeg skal ikke dvæle ved, hvorledes det vil forme sig med Finanslovsforslaget, om man kunde gøre sig færdig inden Nytaar eller ej. Jeg har den Fornemmelse, at Tinget diskuterer denne Sag, fordi der er saa lidt at strides om. Hvis der virkelig var politiske og finansielle Spørgsmaal af Betydning, der satte Sindene og Lidenskaberne i Bevægelse, er det muligt, at denne mere formelle Strid med Hensyn til Finansloven ikke i saa høj Grad vilde vække Interesse. Det skal jeg nu ikke gaa ind paa og heller ikke paa Spørgsmaalet om, hvorvidt det ærede Medlem eller jeg er mest elsket. Man maa vist sige, at det kan være op og ned. Jeg mindes et Tidspunkt, hvor jeg ikke var videre elsket, men hvor jeg tror, at det ærede Medlem kunde glæde sig ved stærk Tilslutning fra mange Sider, og jeg maa tilstaa, at jeg heller ikke nu som Minister, som radikal Politiker, har mærket, at Kærligheden til mig er steget i væsentlig Grad, men det er for personligt til, at jeg tør gaa videre ind paa det. Jeg haaber, at det ærede Medlem ikke føler nogen Skinsyge, for det er der sandelig ikke nogen Grund til.

Derimod var jeg fornøjet over, at det ærede Medlem (N. Neergaard) sagde, at han var enig med mig i, at Budgettet balancerer, at det kunde bære sig. Ogsaa naar man tager Hensyn til de Udgifter,